DOĞDUĞUN YERİ SEVMEK VEYA SEVMEMEK

Yazan: Site - 1 Ocak 2021

Zeki Ordu

İnsan doğduğu yeri nasıl sever? Bunun ölçüsü nedir?

Bu sorular elbette kişiye göre değişir. Muhtemel büyük çoğunluk doğduğu yeri sever. İstisna da olsa bunun tersi olabiliyor. Kendi köyü, ilçesi, ilini beğenmeyen kişiler de olabilir. İnsan bu "Kurşun asker" gibi bir kalıptan çıkmıyor ya.

Bundan önceki yazımı 27 Aralık 2020 günü yazmıştım. Yazının başlığı "Taşova'nın Görünen Yüzü" idi.

Ben Ordu'nun Perşembe ilçesi nüfusuna kayıtlı biriyim. Taşova'yla ne ticari, ne siyasi, ne sportif bir bağım yok. Tanıdığım birkaç dostum var. Bir vesileyle Taşova Gazetesine yazı yazıyorum.

Perşembe'nin bir köyünde doğmuş ortaokulu kendi köyünde bitirmiş, ilçeyi il defa liseye giderken görmüş, lise bitene kadar elektrik yüzü görmemiş ve bir balıkçının çocuğuyum.

Altmış iki senelik ömrümde "köylü" olmak gibi bir unvana sahip oldum. Nedense köylü olmaktan memnunum.

Bu köylü bir şekilde yüksekokulu bitirip kırk yıla yakın lise ve ortaokullarda fen dersleri vermiş, daha sonra yerel ve ülke genelinde bazı dergi ve gazetelere yazı yazmıştır.

Köyümü, ilçemi ve ülkemi çok severim. Ülkenin en küçük yüz ilçesi arasına girecek kadar küçük olan Perşembe ülkede "Sakin Şehir " statüsü kazana ilçelerden biridir. Her Perşembeli ilçesini sever. Kırk yıl önceki nüfusu ile şimdiki nüfusu hemem hemen aynıdır.

Taşova ile yazdığım yazıya bakınca ilçenin geri kaldığına dair yorumlar okudum. Bunu bilemem. Çünkü Taşova'da uzun süre yaşamışlığım yok. Ancak bir yerin kalkınıp gelişmesi biraz devlet politikasıyla da ilgilidir. Ayrıca ülkenin işsizlik problemi sadece Taşova'da değil. İnsanlar elindeki imkânları kullanabilir. Mesela okuyarak bir yerlere gelmeye çalışabilir.

Ülkede fabrikaların ve işyerlerin bol olduğu yerler refah içinde mi? Ankara, İstanbul, İzmir, Konya, Kocaeli, Adana ve buna benzer işyerlerinin çok olduğu yerlerde yaşayanlar taşra denilen yerlere göre daha rahat mı hayat sürüyor?

Hatta Taşova için “Ne ilçesi, bir köy” gibi ifadeler hem Taşova’yı düşük gösterir hem de köylüyü hor görür.

Neden beğenilmeye şeyleri köylüye benzetirler?

Bir köylü olarak bunu merak ediyorum. Bu sadece Taşova’da değil, ülkenin her yerinde olan bir anlayış.

Bir köylü olarak Ordu, Fatsa, Ünye, Terme, Çarşamba, Samsun, Taşova gibi yerlerde buluna gazetelere yazı yazdım. Bazı ülke çapında gazetelerin sayfalarında yer aldım. Birçok ülke geneli dergilerde yazdım. Kendim dergi ve kitap neşrettim. Bütün bunları gaz lambası eşliğinde okuyarak kendimi yetiştirmeye çalıştım.

Bir Perşembeli olarak Perşembe’ye fabrika ve diğer işyerleri de istemiyoruz. İlçemiz güzel çünkü. Bazen insan sükûnet de arıyor. Çalışana iş illa ki doğduğu yerde değil.

İlçemi seviyorum, Görünen yüzüyle Taşova’yı seviyorum. Taşova’yı sevenleri de seviyorum.

Herkese sağlıklı, huzurlu bir gelecek dileklerimle.

Yorum Ekle

Site